

(4) به شی حهیز

(1) - فهرموودهی خوی گهوره : ﴿ پرسیارت لیده کهن له بارهی کاتی

بینویژیی نافرته وه ﴾

169- عَنْ أَنَسٍ (t) : أَنَّ الْيَهُودَ كَانُوا إِذَا حَاضَتِ الْمَرْأَةُ فِيهِمْ لَمْ يُؤَاكِلُوهَا، وَلَمْ يُجَامِعُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ، فَسَأَلَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ (e) النَّبِيَّ (e)، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَدْنَىٰ فَاغْتَرَلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ﴾ إِلَىٰ آخِرِ الْآيَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e) : ((اصْنَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النِّكَاحَ)). فَبَلَغَ ذَلِكَ الْيَهُودَ فَقَالُوا: مَا يُرِيدُ هَذَا الرَّجُلُ أَنْ يَدَعَ مِنْ أَمْرِنَا شَيْئًا إِلَّا خَالَفَنَا فِيهِ. فَجَاءَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ وَعَبَادُ بْنُ بَشْرٍ فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْيَهُودَ تَقُولُ كَذَا وَكَذَا، فَلَا نُجَامِعُهُنَّ؟ فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ (e) حَتَّىٰ ظَنَنَّا أَنْ قَدْ وَجَدَ عَلَيْهِمَا، فَخَرَجَا، فَاسْتَقْبَلَهُمَا هَدِيَّةٌ مِنْ لَبَنٍ إِلَى النَّبِيِّ (e)، فَأَرْسَلَ فِي آثَارِهِمَا فَسَقَاهُمَا، فَعَرَفَا أَنْ لَمْ يَجِدْ عَلَيْهِمَا.

(انس) (t) ده لی: جوله که کان نه گهر نافرته تیان بکه وتایه ته بینویژیی، نانیمان له گهل نه ده خوارد، له مالد له گه لیا دانه دهنیشتن، هاوه لان له پیغه مبهریان (e) پرسى له وباره یه وه، ئەم ئایه ته هاته خواره وه له سه ری ﴿پرسیارت لیده کهن له بارهی بینویژییه وه بلی ئەوه ئازاره له وکاته دا له نافرته ته کان نزیک مه که ون﴾ تا کۆتایی ئایه ته که.

پیغه مبهر (e) فهرمووی: ((هه موو شتیکی له گهلدا بکه ن جگه له سه رجییی، ئەو هه وائه گه یشت به جوله که کان، وتیان: ئەم پیاوه ده یه وی هه رچی کاری ئیمه هیه پیچه وانه که ی بکات، (اسید) کوری (حضیر) و (عباد) کوری (بشر) هاتن وتیان: ئەو پیغه مبهری خوا جوله که کان ئاوا و ئاوا ده لئین: ئایا سه رجیییان له گهلدا نه که یین؟ رهنگی پیغه مبهری خوا (e) ئەوه نده گۆرا هه تا واگومانمان برد که پیغه مبهر (e) لییان تووره بووییت، رویشتنه دهره وه، گه یشتن به قاپی شیر که به دیاری بو پیغه مبهری خوا (e) هاتبوو، ئەویش ناردی به دواياندا، له وشیره به شیدان خواردیانه وه، به وه دا زانیان که پیغه مبهر (e) تووره نییه لییان.

(2) چوئییتی خوشوردنی ئافرهت له حهیزو له شگرانیی

170. عَنْ عَائِشَةَ: أَنَّ أَسْمَاءَ - (y) - سَأَلَتِ النَّبِيَّ (ع) عَنْ غُسْلِ الْمَحِيضِ؟ فَقَالَ: تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَسِدْرَتَهَا فَتَطَهَّرُ فَنُحْسِنُ الطُّهُورَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ دَلْكًا شَدِيدًا حَتَّى تَبْلُغَ شَوْوْنَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةً مُمْسَكَةً فَتَطَهَّرُ بِهَا)). فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: وَكَيْفَ أَنْطَهَّرُ بِهَا؟ فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، تَطَهَّرِينَ بِهَا)). فَقَالَتْ عَائِشَةُ - كَأَنَّهَا تُحْفِي ذَلِكَ - تَتَّبِعِينَ أَثَرَ الدَّمِّ. وَسَأَلَتْهُ عَنْ غُسْلِ الْجَنَابَةِ؟ فَقَالَ: ((تَأْخُذُ مَاءً فَتَطَهَّرُ فَنُحْسِنُ الطُّهُورَ - أَوْ: تُبْلِغُ الطُّهُورَ - ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ حَتَّى تَبْلُغَ شَوْوْنَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تُفِيضُ عَلَيْهَا الْمَاءَ)). فَقَالَتْ عَائِشَةُ: نَعَمْ النِّسَاءُ نِسَاءُ الْأَنْصَارِ، لَمْ يَكُنْ يَمْنَعُهُنَّ الْحَيَاءُ أَنْ يَتَّفَقَهُنَّ فِي الدِّينِ. [بخاری/ الحيض / 308].

(عائشه) دهلی: (اسماء) (t) پرساری کرد له پیغه مبه (ع) له باره ی خوشوردنی حهیزه وه؟ فهرموی: یه کیکتان ئاو هه لده گریت له گه ل سیدرا [گه لای داریکه له باتی صابون به کاریان هیناوه] به باشی خوی پاک ده کاته وه، ئینجا ئاو ده کات به سه ریا به توندی دهستی لیده خات هه تا ئاو ده کاته پیستی سه ری، پاشان ئاوی تر ده کا به سه ریا، ئینجا پارچه لۆکه یه که هه لده گریت و خوی پی پاک ده کاته وه.

(اسماء) وتی: چوون خومی پی پاک بکه مه وه؟ فهرموی ((سبحان الله) خوتی پی پاک بکه ره وه)) عائشه وتی: وه کو بیهوی به نهینی پیی بلی - شوین و شوینه واری خوینه که ی پی پاک بکه ره وه، ئینجا پرساری لی کرد له باره ی خوشوردنی له شگرانییه وه؟ فهرموی: ((ئاو هه لده گریت به باشی خوت ده شوریت، ئینجا ئاو ده کهیت به سه رتا و ده ست ده خهیت له سه رت تا پیستی سه رت ته ر ده بییت، ئینجا ئاوی تر ده کهیت به سه رتا)) عائشه وتی: باشتیرین ئافرهت ئافره تی نه نساره کانن، شه رم ریگای لینه گرتن که شاره زابن له ئایینه که یان.

(3) پو شاک وه رگرتن له حه یزار

171. عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) قَالَ: بَيْنَمَا رَسُولُ اللَّهِ (ع) فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: ((يَا عَائِشَةُ نَاوِلِينِي التُّوبَ)). فَقَالَتْ: إِنِّي حَائِضٌ، فَقَالَ: ((إِنَّ حَيْضَتَكَ لَيْسَتْ فِي يَدِكَ)). فَنَاوَلَتْهُ.

(ابوهریره) (t) دهلی: له کاتیکا پیغه مبهری خوا (e) له مزگه و تا بوو،
 فهرمووی: ((ئهی عائشه ئه و جلانه م بدهری)) وتی: من له حه زیدام، فهرمووی:
 ((خو حهیزه کهت له ده ستتا نییه)) ئینجا جله کانی دایه دهستی.

(4) ئافره تی حهیزدارو شو ردنی سه ری پیاو

172. عن عائشة (t) قالت: إن كنت لأدخل البيت للحاجة، والمريض فيه،
 فما أسأل عنه إلا وأنا مارة. وإن كان رسول الله (e) ليدخل علي رأسه وهو في
 المسجد، فأرجله. وكان لا يدخل البيت إلا لحاجة، إذا كان معتكفا. [بخاري/
 الاعتكاف / الحائض ترجل المعتكف / 1924]

(عائشه) (t) دهلی: هه کاتی بو پیو یستییه که ده چومه ژوره وه نه خو شیکی
 لیبوا یه، (هه وال م نه ده پرسی مه گه ر به دم پر یگه وه که تی ده په ریم، جاری و اهه بو وه
 پیغه مبهری خوا (e) سه ری ده هی نا ژوره وه بو م خو ی له مزگه و ته که دا بوو،
 منیش سه ریم شانه ده کرد، پیغه مبه ر (e) له کاتی (اعتکاف) دا مه گه ر بو
 پیو یستییه که ئه گینا نه ده هاته ماله وه.

(5) پال دانه وه له گو شی حهیزدارو خو یندنه وه

173. عن عائشة (y) أنها قالت: كان رسول الله (e) يتكئ في حجري وأنا
 حائض، فيقرأ القرآن. [بخاري / قراءة الرجل في حجر امراته وهي حائض / 293]
 عائشه (t) دهلی: پیغه مبهری خوا (e) سه ری ده کرده سه ر کو شم و
 منیش له حهیز دا بووم، قور ئانی ده خو یند.

(6) خه وتن له یه که لیفه دا له گه ل حهیز دار

174. عن أم سلمة (y) قالت: بينما أنا مضطجعة مع رسول الله (e) في
 الخميعة إذ حضت، فأسللت فأخذت ثياب حيضتي، فقال لي رسول الله (e):
 ((أنفست)). قلت: نعم، فدعاني فاضطجعت معه في الخميعة. قالت: وكانت هي
 ورسول الله (e) يعنسلان في الأناء الواحد من الجنابة. [بخاري / من سمى النفاس
 حیضا / 294]

(ام سلمه) (t) دهلی: له کاتیکا من له گه ل پیغه مبهری خوا دا (e)
 راکش ابووم سه رچه فی کم به سه روه بوو که وتمه حهیزه وه، به دزی رو ی شتم جلی
 حهیزم له بهر کرد، پیغه مبه ر (e) فهرمووی: ((که وتی ته حهیزه وه)) وتم: به لی:

بانگی کردم له ژیر سه رچه فه که دا له گه لیا راکشام / (ام سه له مه) ده لی: خو یو پیغه مبهری خوا (e) له یه که ده فردا پیکه وه خو یان ده شو رد له له شگرانیی.

(7) گه مه کردن له گه ل نافرته له حهیزا

175- عَنْ عَائِشَةَ (y) قَالَتْ: كَانَ إِحْدَانَا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا، أَمَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ (e) أَنْ تَأْتِرَ فِي فُورٍ حَيْضَتِهَا، ثُمَّ يَبَاشِرُهَا، قَالَتْ: وَأَيُّكُمْ يَمْلِكُ إِرْبَهُ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (e) يَمْلِكُ إِرْبَهُ. [بخاری/الحيض/مباشرة الحائض/ 296]

(عائشه) (t) ده لی: نه گه ریه کییمان [له هاوسه ره کانی پیغه مبهری (e)] له حهیزا بوایا، پیغه مبهری (e) فه رمانی پیده کرد که نیوان ناوک و نه ژنوی به باش داپوشیت ، ئینجا گه مه ی له گه ل ده کرد، ده لی: ئایا کامتان ده توانن خو تان بگرن، وه کو پیغه مبهری (e) دهیتوانی خو ی بگریت.

(8) خواردنه وه له گه ل حهیزدار له یه که ده فرا

176- عَنْ عَائِشَةَ (y) قَالَتْ: كُنْتُ أَشْرَبُ وَأَنَا حَائِضٌ، وَأَنَا لَهُ النَّبِيُّ (e) فَيَضِعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِيّ، فَيَشْرَبُ، وَتَعْرِقُ الْعَرَقُ وَأَنَا حَائِضٌ، ثُمَّ أُنَاوِلُهُ النَّبِيُّ (e)، فَيَضِعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعٍ فِيّ.

(عائشه) (t) ده لی: من له حهیزا بووم ناوم ده خواده وه، پاشان ده مدایه دهستی پیغه مبهری (e) ده می ده خسته سه شوین ده مه که ی من و دهی خواره وه ههروه ها قهیم ده گرت له پله گوشت و من له حهیزدا بووم، ئینجا ده مدایه دهستی پیغه مبهری (e) نه ویش ده می ده خسته شوین ده مه که ی من [و دهی خوارد].

(9) خوشتن و نویری کاتی خوینی نه خوشی

177- عَنْ عَائِشَةَ (y) قَالَتْ: اسْتَفْتَتْ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتُ جَحْشٍ (t) رَسُولَ اللَّهِ (e) فَقَالَتْ: إِنِّي أُسْتَحَاضُ؟ فَقَالَ: ((إِنَّمَا ذَلِكَ عَرَقٌ، فَأَغْتَسِلِي ثُمَّ صَلِّي)). فَكَانَتْ تَغْتَسِلُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ قَالَ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ: لَمْ يَذْكُرْ ابْنُ شَهَابٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e)، أَمَرَ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنْتُ جَحْشٍ (y) أَنْ تَغْتَسِلَ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، وَلَكِنَّهُ شَيْءٌ فَعَلْتَهُ هِيَ. [بخاری/الحيض/عرق المستحاضة/ 321]

(عائشه) (t) ده لی: (ام حبیبه) کچی (جحش) پرسی له پیغه مبهری خوا (e) وتی: من خوینی نه خوشیم پیادیت؟ فه رموی: ((ئه وه ده ماریکه، خو ت بشوره ، ئینجا نویرت بکه)) نه ویش بو هه مو نویرتیک خو ی ده شو رد. (لیث) کوری (سعد) وتی: (ابن شهاب) نه وه ی نهوت که پیغه مبهری

خوا (e) فهرمانی کرد به (ام حبیبه) (t) که بو هه موو نویتیک خوئی بشوات، به لکو شتیك بووه خوئی کردوویه تی.

(10) حهیزدار نویت ناگیریتته وه به لام روژوو دهگیریتته وه

178- عَنْ مُعَاذَةَ قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (y): فَقُلْتُ: مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ؟ فَقَالَتْ: أَحْرُورِيَّةٌ أَنْتِ؟ قُلْتُ: لَسْتُ بِحَرُورِيَّةٍ، وَلَكِنِّي أَسْأَلُ. قَالَتْ: كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ.
(معاذة دهلی: له (عائشه) م پرسى وتم: چى به وا حهیزدار روژو دهگیریتته وه به لام نویت ناگیریتته وه؟ وتى: ئایا تو حهروريت؟ وتم: من (حهرورى) نیم، به لکو پرسیار ده که م. وتى: که توشى ئه وه ده بووین فه رمانمان پیده کرا که روژو بگیرینه وه، به لام فه رمانمان پی نه کرا که نویت بگیرینه وه.

(11) پینج شت له سروشتی پاکن

179- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (t) عَنِ النَّبِيِّ (e) قَالَ: ((الْفِطْرَةُ حَمْسٌ، أَوْ خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: الْخِتَانُ، وَالْأَسْتِحْدَادُ، وَتَقْلِيمُ الْأَطْفَارِ، وَتَنْفُ الْأَبِطِ، وَقَصُّ الشَّارِبِ)).
[بخاری / اللباس / قص الشارب / 5550]

(ابوهریره) (t) دهلی: پیغه مبه (e) فهرموویه تی: ((سروشتی پاک پینج شته، یا پینج شت له سروشتی پاکه: خه ته نه کردن، به رتاشین، نینوک کردن، توکی بن بال هه لکه ندن، سمیل کورت کردنه وه)).

(12) دهشت له سروشتی پاکن

180- عَنْ عَائِشَةَ (y) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ: قَصُّ الشَّارِبِ، وَإِعْفَاءُ اللَّحْيَةِ، وَالسَّوَاكُ، وَاسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ، وَقَصُّ الْأَطْفَارِ، وَغَسْلُ الْبَرَاجِمِ، وَتَنْفُ الْأَبِطِ، وَحَلْقُ الْعَانَةِ، وَأَنْتِقَاصُ الْمَاءِ)). قَالَ زَكَرِيَاءُ: قَالَ مُصْعَبٌ: وَنَسِيتُ الْعَاشِرَةَ، إِلَّا أَنْ تَكُونَ الْمُضْمَضَةَ. زَادَ قُتَيْبَةُ: قَالَ وَكَيْعٌ: ائْتِقَاصُ الْمَاءِ يَعْنِي الْاسْتِنْجَاءَ.

(عائشه) (t) دهلی: پیغه مبه ری خوا (e) فهرموویه تی: ((دهشت له فیتره تن: کورت کردنه وه سمیل، هیشتنه وه ری ش، سیواک کردن، ئاو

* حروری: کومه لیک بوون له خه واریجه کان ده یانوت ده بی نویتیش بگیرینه وه. (بخاری / حیض / لاتقضي الحائض الصلاة / 315).

لهلوت وهردان، نینوک کردن، شورونی جومگهی په نجهکان، موی بن بال
هه لکه نندن، بهرتاشین، تارهت گرتن)) (مصعب) ده لی: دهیهم بیرچوووه، نه گهر
ئاو له دهم وهردان نه بیئت.

(13) سیواک دان به که سی گه وره

181- عن ﴿عَبْدَ اللَّهِ﴾ بْنِ عُمَرَ (y): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (e) قَالَ: ((أَرَانِي فِي
الْمَنَامِ أَتَسْوَكُ بِسِوَاكٍ، فَجَذَبَنِي رَجُلَانِ أَحَدُهُمَا أَكْبَرُ مِنَ الْآخَرَ، فَنَاوَلْتُ السِّوَاكَ
الْأَصْغَرَ مِنْهُمَا، فَقِيلَ لِي: كَبِيرٌ، فَدَفَعْتُهُ إِلَى الْأَكْبَرِ)). [بخاري/الوضوء/ دفع السواك
الى الاكبر/ 243]

(عبدالله) کوری (عمر) (t) ده لی: پیغمبر (e) فهرموویه تی: ((خوم بینی
له خه ودا سیواک ده کهم به سواکیک، دوویا و کیشتیان کردم، یه کیکیان له وی
تریان گه وره تریوو، من سیواکه کهم دا به بچووکه که یان، پییان وتم: گه وره ی که،
منیش دام به گه وره که یان))

(14) سمیل کورت بکه نه وه و ریش بهیلنه وه

182- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (y) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ:
أَحْفُوا الشَّوَارِبَ، وَأَوْفُوا اللَّحَى)). [بخاري/ اللباس/ تقليم الاظافر / 5553]

(عبدالله) کوری (عمر) ده لی: پیغمبره ی خوا (e) فهرموویه تی:
((پیچه وانه ی موشریکه کان بکه ن، سمیل کورت بکه نه وه، ریش بهیلنه وه)).
183- عَنْ أَنَسٍ ﴿بْنِ مَالِكٍ﴾ (t) قَالَ: وَقَّتْ لَنَا فِي قِصِّ الشَّارِبِ، وَتَقْلِيمِ
الْأَظْفَارِ، وَتَنْفِ الْإِبِطِ، وَحَلْقِ الْعَانَةِ: أَنْ لَا تَتْرُكَ أَكْثَرَ مِنْ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)).
(انس) کوری (مالک) ده لی: کاتمان بو دانراوه بو کورت کردنه وه ی سمیل و
نینوک کردن و موی بن بال هه لکه نندنو بهرتاشین باله چل شه و تی نه په ریئت.

(15) شورونی میزی ناو مزگه وت

184- عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (t) قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ فِي الْمَسْجِدِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ
(e) إِذْ جَاءَ أَعْرَابِيٌّ فَقَامَ يَبُولُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقَالَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (e) مَهْ
مَهْ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (e): ((لَا تُزْرِمُوهُ، دَعُوهُ)). فَتَرَكَوهُ حَتَّى بَالَ، ثُمَّ إِنَّ
رَسُولَ اللَّهِ (e) دَعَاَهُ فَقَالَ لَهُ: ((إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا تَصْلُحُ لِشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ
وَلَا الْقَذْرِ، إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ (L) وَالصَّلَاةِ وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ)). أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ

اللّه (E)، قَالَ: فَأَمَرَ رَجُلًا مِنَ الْقَوْمِ فَجَاءَ بِدَلْوٍ مِنْ مَاءٍ فَشَنَّهُ عَلَيْهِ. [بخاری/ الادب/ 5678]

(انس) کوری (مالک) (t) دهلی: له کاتیکا ئیمه له مزگهوت له خزمهت پیغه مبهردا (E) دانیشتبووین، عه ره بیکی دهشته کی هات و له مزگهوت ته که دا دهستی کرد به میزکردن، هاوه لانی پیغه مبهردا (E) وتیان: نه که ی، نه که ی، دهلی: پیغه مبهردا (E) فهرمووی: ((پی می مه برن، وازی لی بینن)) وازیان لی هینا هتا میزه که ی کرد، ئینجا پیغه مبهردا (E) بانگی کردوو فهرمووی: ((ئه م مزگهوتانه جیگای میزکردن و پیسی کردن نییه، به لکو جیگای یادکردنه وه ی خوای گه وره و نویژو خویندنی قورئانه))، ئینجا فهرمانیکرد به پیاویک له وه لکه، ئه ویش دۆلکه یه ئاوی هیئاو رشتی به سه ریا)

(16) ئاو پرژانندن له میزی مندال به جله وه

185- عن أم قیس بنت محصن (Y): أَنَّهَا أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (E) بِابْنٍ لَهَا لَمْ يَبْلُغْ أَنْ يَأْكُلَ الطَّعَامَ، قَالَ عَبِيدُ اللَّهِ: أَخْبَرْتَنِي أَنَّ ابْنَهَا ذَاكَ بَالَ فِي حَجْرِ رَسُولِ اللَّهِ (E)، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (E) بِمَاءٍ فَغَسَّاهُ عَلَى تَوْبِهِ، وَلَمْ يَغْسِلْهُ غَسْلًا. [بخاری/ الوضوء/ بول الصبیان/ 221]

(ام قیس) کچی (محصف) (t) دهلی: مندالیکم هیئا بو خزمهت پیغه مبهردا (E) هیشتا خواردنی نه ده خوارد، عبید الله وتی: ئه و ژنه ئاگاداری کردم که کوره که ی میزی کرد به کوشی پیغه مبهردا (E) پیغه مبهردا (E) داوای ئاوی کردو پرژانندی به سه ر پۆشاکه که ی داو نه ی شوورد.

(17) شواردنی (مه نی) به جله وه

186- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ شَهَابِ الْخَوْلَانِيِّ قَالَ: كُنْتُ نَازِلًا عَلَى عَائِشَةَ (Y)، فَاحْتَلَمْتُ فِي تَوْبِي، فَعَمَسْتُهُمَا فِي الْمَاءِ، فَرَأَتْنِي جَارِيَةً لِعَائِشَةَ (Y) فَأَخْبَرَتْهَا، فَبَعَثَتْ إِلَيَّ عَائِشَةَ فَقَالَتْ: مَا حَمَلَكَ عَلَى مَا صَنَعْتَ بِتَوْبِيكَ؟ قَالَ: قُلْتُ: رَأَيْتُ مَا يَرَى النَّاسُ فِي مَنَامِهِ، قَالَتْ: هَلْ رَأَيْتَ فِيهِمَا شَيْئًا؟ قُلْتُ: لَأ، قَالَتْ: فَلَوْ رَأَيْتَ شَيْئًا غَسَلْتَهُ، لَقَدْ رَأَيْتَنِي وَإِنِّي لَأَحْكُهُ مِنْ تَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ (E) يَا بَسًا بِظُفْرِي.

(عبدالله) کوری (شهاب الخولانی) دهلی: من میوان بووم له لای (عائشه) (t) شهیتانی بووم، منیش جله کانم هه لژهند له ئاو، که نیزیه کیکی عائشه (t) چاوی پیم کهوت چوو ئاگاداری عائشه ی کرد، عائشه ش ناردی بو

لام وتی: چی وای لیکردی جله کانت ئاوا لی بکهیت؟ دهلی: خه وتوو له خه ویا چی ده بینیت منیش ئه وه م دیوو، عائشه وتی: هیجت به جله کانته وه بینی؟ وتم: نه خیر، ئه ویش وتی: نه گهر شتیکت بینی بتشتایا من خووم به جله کانی پیغه مبهروه (e) بهوشکی پرواندوومه و به نینوک کراندومه.

(18) شۆردنی خوینی حهیز به جله وه

187- عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (y) قَالَتْ: جَاءَتْ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ (e) فَقَالَتْ: إِحْدَانَا يُصِيبُ تَوْبَهَا مِنْ دَمِ الْحَيْضَةِ، كَيْفَ تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: ((تَحْتُهُ، ثُمَّ تَقْرُصُهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ تَنْضَحُهُ، ثُمَّ تُصَلِّي فِيهِ)).

(اسماء) کچی (ابوبکر) (e) دهلی: ئافره تی هات بو خزمهت پیغه مبهره (e) وتی: یه کی کمان [جاری واهیه] جله کانی خوینی حهیزی بهرده که ویت چی لی بکات؟ فهرمووی: بی پروینه ئینجا ئاوی پیا بکه و دهستی لی بخه، ئینجا ئاوی پیا بکه وه و دوایی نویژی پیوه بکه. [واته: بیشوره].

له بلا و کراوه کانی مالپه ری ئیمان وهن

www.iman1.com

هه میشه له گه لمان بن بونوو یبوونه وهی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com